

peältse ello sees ei se woi teistwisi olla.
 Sepärrast woih nis iggankes sest jutust
 oppida, et se tdeste iika kahiuks tulleb,
 kui allam üllema wasto panneb, kui ta
 saanakuulmatta wannematte käsud ja
 tahmist laidab ja teotab ja ilmaasjata
 wortab wasteks paina, mis ta omneti
 tannini teinud ja mis wannast aiast tem-
 ma kobbus olnud. Ärge olgo rummal
 inimenne kobbhe walmis u kuma, mis
 pettised huikujad kennelewad, kes agga
 meiga rühwast kuisawad ja wahhest
 nuhtlusse alla saatwad; ärge salligo wih-
 jad rummalad mõted, mis ei sünni mõt-
 telda, ja mittokord hoopis moistusse was-
 to on, ja ärge tõnko ükski wale, intud,
 mis läbbi rummala inimesie meel agga
 feggaseks läbbeb. Wasowannemissest
 ja tortumissest tulleb iika õnneto luugu.

Wah-

Wahhest tulleb se läbbi nälg päte, wah-
 best mu hädda, ja iika on sest wihhastust,
 melehaigust ja kurwastust kül illemattel,
 kül allamattel, kedda weel peälegi wis-
 maks raske nuhtlussega karristasse. En-
 nam katusse wäärt ja parrem se on, kui
 inimenne ka üllekohhut ärrakannab, kui
 et ta kurja tiggeda wastopannemisega
 wimist head kautab.

2.

Übbe rikka mehhet olli üks wanna
 kuru hone. Kül wannal wiisi ehitud,
 agga süski wäaga kindel ja tuggew. Ka
 surusse polest ei olnud kedda laata, ja leit-
 toed ja kambriid piddasid soia. Ägga ei
 olnud niiskerdud liistid, egga kullid
 muopud, egga malitud ehk raiutud kuld,
 egga muud tähja uhkust kussagil nähha.

Süski